

РЕШЕНИЕ

№ 2395

гр. София, 03.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 12.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **135** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. К. Р. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 3, ап. 43, срещу Заповед № з-13029 / 18. 11. 2011 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, а е изпълнил служебните си задължения. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – директора на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Т. К. Р., е изпълнявал длъжността „младши автоконтрольор” I степен в 03 група „Контролни полицейски пунктове” на сектор „Престъпления по пътищата” при СДВР, категория „Е”.

Със справка рег. № 41655 / 29. 09. 2011 г. до директора на СДВР, е посочено, че на 27. 09. 2011 г., съставът на 03 група „КПП” е извикан в салона на СПС – ГДОП и са задържани 17 служители по обвинение по чл. 302, вр. чл. 301 от НК.

Със заповед № з-10677 / 29. 09. 2011 г. на директора на СДВР, е разпоредено

образуването на дисциплинарно производство срещу държавния служител и е назначен дисциплинарно – разследващ орган.

Със съобщение за произшествие рег. № 20432 / 30. 09. 2011 г., е посочена проведената операция от 27. 09. 2011 г. и задържаните 17 служители на 03 група „КПП”.

Със справка рег. № 49445 / 07. 11. 2011 г., са изложени резултатите от извършената проверка.

Със становище рег. № 50127 / 11. 11. 2011 г., е предложено на държавния служител да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

Със Заповед № з-13029 / 18. 11. 2011 г. на директора на СДВР на Р., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” е прекратено служебното правоотношение затова, че е установено корупционно поведение, несъвместимо с оставянето на служба в МВР, изразяващо се в това, че на 10. 09. 2011 г. на територията на [населено място] – КПП № 51, находящо се на нулев километър на Автомагистрала „Т.”, от южната страна по посока П., срещу хотел „Черната котка”, е поискал и приел дар – различни суми пари от водачи на моторни превозни средства, които не му се следват, за да не извърши действия по служба – деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. Заповедта е връчена на 21. 11. 2011 г.

С жалба, вх. № 34712 / 01. 12. 2011 г., е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, ограничили правото на защита на жалбоподателя.

По делото липсват каквито и да е доказателства, в подкрепа на изложените мотиви в оспорената заповед, че наказаното лице, в действителност е извършило посоченото дисциплинарно нарушение.

Въпреки изричните указания на съда до ответника, с разпореждането за насрочване на делото, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, доказателства, че Р. е извършил посоченото дисциплинарно нарушение изразяващо се в това, че на 10. 09. 2011 г. на територията на [населено място] – КПП № 51, находящо се на нулев километър на Автомагистрала „Т.”, от южната страна по посока П., срещу хотел „Черната котка”, е поискал и приел дар – различни суми пари от водачи на моторни превозни средства, които не му се следват, за да не извърши действия по служба – деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, не са представени.

Действително по делото е налице съобщение за произшествие рег. № 20432 / 30. 09. 2011 г., но същото доказва единствено, че 17 държавни служители са били задържани. Факта, че спрямо тях е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 302 от НК, не доказва както извършеното престъпление, доколкото всеки е невинен до доказване на противното с влязла в сила присъда, така и извършеното дисциплинарно

нарушение.

В хода на образуваното дисциплинарно производство няма нито едно доказателство за извършеното от Р. нарушение на служебната дисциплина.

В тази връзка, цитираните в оспорената заповед, справка рег. № 49445 / 07. 11. 2011 г. и становище рег. № 50127 / 11. 11. 2011 г., не доказват извършеното нарушение, а само преразказват факта на задържането и извършените производствени действия от дисциплинарно разследващия орган, ограничил се до искането на справки за движението на наказателното производство.

По делото също така са налице множество публикации от пресата, за задържани лица от системата на МВР, но същите не сочат и не доказват конкретно вината на нито едно лице.

В тази връзка основателни са доводите изложени в жалбата, че от страна на дисциплинарно наказващия орган не е доказано както извършеното дисциплинарно нарушение, независимо, че същото носи и белезите на престъпление, така и вината на наказаното лице. Неоснователно процесуалния представител на ответника, сочи, че в оспорената заповед не е третиран въпроса за вината в наказателното производство, тъй като на основание чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, при определяне вида и размера на дисциплинарни наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

По делото не са налице въобще данни, такива конкретно не са посочени и в оспорения акт, че действително е налице извършено дисциплинарно нарушение.

В оспорената заповед липсва всякакво описание, въз основа на какви доказателства е прието, че служителя е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба.

Видно от материалите изискани от следствено дело № 18-П / 2011 г. по описа на СО при СГП, срещу Р. е повдигнато обвинение за това че на 10. 09. 2011 г. между 14.00 и 14.10 часа на територията на [населено място] – КПП № 51, находящо се на нулев километър на Автомагистрала „Т.“, от южната страна по посока П., срещу хотел „Черната котка“, е приел от Т. С. Х. дар, който не му се следва – две банкноти с номинал по 20 лв. – общо 40 лв., които свидетелят оставил на бюрото, загдето полицаят не извършил действие по служба.

Видно обаче от протокола за личен обиск от 27. 09. 2011 г. на Р., не са намерени и иззети вещи и предмети от значение за делото. Няма доказателства и че на датата 10. 09. 2011 г., когато се твърди, че е извършено дисциплинарното нарушение са открити вещи / пари или друг дар получен от държавния служител, за да не извърши действия по служба.

В същото време, видно от показанията на свидетеля Х., снети в хода на следственото дело и приобщени на основание чл. 171, ал. 1 от АПК, свидетеля е посочил, че действително е оставил 40 лв., но същите не са му искани от полицейските служители, за да не извършат нещо по служба, а точно напротив – упътили са го да не извърши нарушение на Закона за движение по пътищата и освен това, същия не може да посочи полицейските служители намиращи се в помещението, съответно не може да се установи вината (ако има такава), на който и да е от тях.

Следва да се отбележи и че в повдигнатото обвинение се сочи, че деянието на Р., осъществяващо и състава на дисциплинарно нарушение, е извършено на 10. 09. 2011 г. между 14.00 и 14.10 часа, докато в показанията на свидетеля Х., се сочи, че той е

оставил парите от благодарност, някъде около 18.00 часа. В същото време, няма доказателства, кога точно Р. се е намирал в служебното помещение и от къде идва тази разлика във времевия интервал, още повече, че както беше посочено по-горе свидетелят Х. не може да посочи лицата, които са били в помещението, а в българското право не е познат института на колективната отговорност и вината на всеки един следва да бъде конкретно доказана.

Доколкото по делото не е доказано извършеното от Т. Р. дисциплинарно нарушение, оспорената заповед следва да се отмени, като незаконосъобразна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, но такива не са поискани, поради което не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. К. Р. от [населено място], Заповед № з-13029 / 18. 11. 2011 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: